

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

59. An qui non denunciant deliquentes contra præfatam Bullam, incidant in excommunicationem? Et an in hac vltima poena solum ligentur existentes in Curia Romana? Et an, qui aliquid ex prohibitis in ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

secundum. ubi propterea infert isto casu non succedere pœnas dictæ constitutionis, nisi agatur de causa spirituali.

2. Verum affirmativæ sententiæ adheret Bonacina tom. 3. disp. 2. q. 3. punct. 3. n. 14. & Scortia in Bull. Pontif. Epitom. 125. Theorem. 333. sed licet hæc sententia sit probabilior, opinionem tamen Fatuacij puto probabilem, & tanquam probabilem etiam admittit Dicastillus de iust. lib. 2. tr. 1. disp. 5. dub. 7. n. 210.

RESOL. LVIII.

An si quis post impetratam gratiam, & iustitiam donec aliquid etiam si non sit moderatum, sed excessum, incidat in penas dictæ Bullæ?

Et an habeat locum pena hujus Constitutionis extra Curiam Romanam, unde si aliquid daretur Neapoli pro obtinenda gratia à Sede Apostolica, evitaretur hæc pena?

Et an pena lata in Bulla Greg. XIII. non spectent etiam ad iudices legatos citra Romanos? Ex par. 7. tract. 4. Ref. 10.

§. 1. Negativè respondet Boccacius tract. de pactis, p. 3. n. 78. ubi sic ait: Sed nunquid sine parabola præcedente potest dari aliquid promotori negotio completo, Ioannes Monach. in dicta quarta glossa arguit primo, quod sic, allegat l. Attilius Regulus, ff. de donat. & lib. 1. §. si verò, ff. de variis, & extr. cogniti. & cap. dilectus in 2. de simonia, in fine; ibi illud tamen gratanter recipi poterit quod fuerit sine taxatione gratis oblatum, & in c. 8. in fi. dist. 18. & c. 4. q. 1. alleg. 2. Ioan. Monach. c. fin. 1. q. 1. & quæ dicta sunt sup. n. prox. 77. sed ea non loquuntur de datione facta post finitum negotium, sed in calumniando, & differendo negotium non finitum, & sequitur Navar. Ioan. Monach. sup. constit. Greg. n. 31. ubi multa allegat contra, quibus respondet, & confirmat dicta per Ioan. Monach. vers. de his non obstantibus, dummodo quæ dantur sint moderata. Ita Boccac. cui adde Farin. to. 3. q. 111. n. 348. & Ioan. Ant. in Sum. Bullar. p. 2. tit. De Dato, & Promissis, & c. n. 14. asserentes Bullam non comprehendere dantes, vel recipientes post gratiam, vel iustitiam obtentam, quando donatio esset moderata.

2. Sed hanc limitationem non apponunt Scortia in Bull. Pontif. Epitome 125. Theorem. 333. Azorius par. 3. lib. 12. cap. 23. quest. 4. & alij. Et revera Bulla imponit pœnas danti, vel promittenti ad obtinendam iustitiam & gratiam; ergo dictæ pœnæ non sunt extendendæ contra dantes & accipientes post gratiam, sive moderatæ sint, sive non: nam obtenta gratia prohibitiones Bullæ non insciunt, si nihil ante promissum vel pacto firmatum sit pro gratia vel iustitia obtinenda. Et hanc sententiam tenet Baunius in Theol. Mor. par. 2. disp. 5. tract. 2. quest. 12. ubi mordicus probat post finitam licet non obstante Bulla Gregoriana licitum esse præbere munera Iudicibus.

3. Notandum est hic obiter cum Ioanne Antonio Novario in Bull. Pontif. par. 1. tit. de dato & promisso, num. 12. Ut non habeat locum pena hujus constitutionis extra Curiam Romanam, unde si aliquid daretur Neapoli pro obtinenda gratia à sancta Sede Apostolica, evitaretur hæc pena, & in terminis fuisse iudicatum per Rotam Romanam, ut testatur Seraphin. decif. 825. Vnde ego olim respondi, quod si quis daret aliquid alicui extra Romam, pro Cardinalitia obtinenda dignitate, non incurreret in penas Bullæ Gregorij XIII. de qua loquimur; licet si hoc faceret Romæ pœnas non evaderet, si Summus Pontifex hoc nesciret, nam ipso sciente, cessant pœnæ hujus Bullæ. Ita Novarius par. 2. eodem tit. n. 6.

Tom. V.

4. Notandum est etiam hic, secundum opinionem Stephani Baunij in Theolog. Moral. part. 2. disputat. 3. tract. 2. quest. 12. pœnas latis in Bulla Gregorij XIII. ad Iudices delegatos citramontanos non spectare. Ita ille.

RESOL. LIX.

An qui non denunciant delinquentes contra præfatam Bullam incident in excommunicationem?

Et an in hac ultima pena solum ligentur existentes in Curia Romana?

Et an qui aliquid ex prohibitis in hac Bulla faceret cum Summo Pontifice, vel cum ejus Ministris aut familiaribus de illius consensu expresso, vel tacito, in penas dictæ Bullæ non incidat?

Neque in his actionibus, quæ alioquin non essent prohibita jure divino, sed humano positivo, esset simoniacus? Ex p. 7. tr. 4. Ref. 11.

§. 1. Ad hoc Dubium ita respondet Dicastillus de Inst. lib. 2. tract. 1. disp. 6. dub. 9. n. 250. Qui noverit delictum contra hanc Constitutionem, nisi intra triduum deferat Summo Pontifici, aut alteri, qui eidem Papæ fideliter denunciavit, ipso facto incurrat excommunicationem.

2. In hac ultima pœna docet Molina versu, cum omnes. Azorius supra quest. 8. ad finem. Navarrus notabili 22. num. 37. post Sylvestrum verbo excommunicatio, casu 33. solum ligari ea excommunicatione existentes in Curia Romana. Esset enim irrationabile, velle pauperes longè distantes à Curia Romana, vel à Sede Apostolica teneri illam adire ad denunciandos hujusmodi delinquentes. Quæ sententia omnino probabilis est. Sed adhuc probabilius videtur teneri, non quidem intra triduum cum id fere semper sic distantibus impossibile sit, teneri tamen cum primum possint. Neque enim existimo illam obligationem ita circumscripti triduo, ut si intra triduum non potuerit denunciari, cesset jam obligatio denunciandi; sed est obligatio, quæ semper urget ad eum modum, quo de præcepto annuæ Confessionis, & similibus docent Auctores, & nos dicemus etiam elapso termino constituto perseverare obligationem non ulterius differendi; neque esse instar præcepti audiendi Missam in festo, quod elapso cesset jam obligatio, quia tunc impleta non fuit.

3. Accedit quod qui longè distant videntur obligari, vel ad denunciandum per litteras directas, vel ad Sum. Pontificem, vel ad alium fidelem Internuntium, qui illi denunciet; vel si adsit propè monere potest verbo, vel scripto aliquem alium, quem spectet prudenter; fore ut ad Pontificem, aliumve ministrum, qui tandem Pontifici deferat, rem totam scribat, maxime si non longè distet Nuntius Apostolicus, Collector generalis & alij similes. Ita Dicastillus.

4. Non desetam tamen adnotare quod Bonacina tom. 3. disp. 2. q. 3. punct. 31. n. 18. & 19. observat, viros gravissimos sibi asseruisse Bullam quoad hoc usu receptam non esse: quod etiam novissimè docet P. Leo de Cens. Recoll. 4. lit. D. ver. dantes. Notandum est etiam hic obiter, quod qui aliquid ex prohibitis in hac Bulla faceret cum Sum. Pontifice, vel cum ejus ministris, aut familiaribus de illius consensu expresso, vel tacito in penas Bullæ non incideret, nec in his actionibus, quæ alioquin non essent prohibita jure divino, sed tantum vide alium humano positivo esset simoniacus. Ita Dicastillus ubi supra n. 235. & Bonacina.

Quoad hoc. & seq. in hoc & lege tamé sup. ex ref. 1. doct. §. 1. & in fin. §. 2. & ejus not. prima.